

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. a JUDr. Zory Šmolkové ve věci

žalobce: **SYSNET s. r. o.**
sídlem J. Poničara 13, 841 07 Bratislava, Slovenská republika
zastoupen advokátem Mgr. Ing. Janem Krejsou
sídlem Olivova 2096/4, 110 00 Praha

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 9. 2019, č. j. 37729/19/5300-21442-711458,
ve věci daně z přidané hodnoty

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje

I. Vymezení předmětu řízení

1. Žalobou doručenou dne 18. 11. 2019 se žalobce domáhá zrušení výše nadepsaného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj, dodatečný platební výměr za měsíc říjen 2014 ze dne 16. 5. 2017, č. j. 2117640/17/3201-52521-809731, kterým byla žalobci doměřena daň z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) ve výši 1 059 433,- Kč a stanoveno penále ve výši 20 % z doměřené daně v částce 211 886,- Kč.

II. Žalobní body

2. Žalobce se domáhá zrušení napadeného rozhodnutí pro nesprávné zjištění skutkového stavu. Napadené rozhodnutí je založeno na závěru o neunesení důkazního břemene žalobcem, který podle žalovaného dostatečně neprokázal, že mobilní telefony, které jsou předmětem neuznaného obchodního případu, dodala společnost AKISMETA, která je na příslušném daňovém dokladu uvedena jako dodavatel. K tomuto závěru přitom dospěl žalovaný až v odvolacím řízení.
3. Žalobce odkazuje na rozsudek Soudního dvora Evropské unie (dále jen „SDEU“) ze dne 22. 10. 2015 ve věci C-277/14 PPUH Stehcemp (dále jen „PPUH Stehcemp“) a rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 2. 8. 2017, č. j. 4 Afs 58/2017 – 78, podle kterého: *„v případě, kdy není možné určit subjekt, který daňovému subjektu zdanitelné plnění skutečně poskytl, není možné daňovému subjektu odeprít nárok na odpočet DPH, pokud není zároveň prokázáno, že předmětné plnění bylo součástí podvodu na dani, o kterém osoba uplatňující nárok na odpočet daně věděla, nebo musela vědět.“*
4. Žalobce je přesvědčen, že uskutečnění obchodu deklarovaným dodavatelem bylo dostatečně prokázáno, tento závěr přitom i potvrdil příslušný správce daně, až žalovaný změnil právní kvalifikaci předmětného obchodu. Dodání zboží bylo přitom prokázáno předložením IMEI kódů prodaných telefonů, fotografiemi zboží v krabicích, záznamy o pohybu zboží na skladu, CMR listem, objednávkou žalobce, výpisem z bankovního účtu, daňovým dokladem vystaveným žalobci společností Transforwarding a. s. a emailovou komunikací se zástupcem společnosti AKISMETA. Na dodání zboží se podílel skladovatel společnost Transforwarding, čímž je uskutečnění obchodu potvrzeno a zároveň je zřejmé, že nedošlo k podvodu na DPH, neboť účast dalšího subjektu zpravidla prokazuje, že se žalobce nedopustil podvodu, jak vyplývá z rozsudku NSS ze dne 30. 7. 2010, č. j. 8 Afs 14/20110-195.
5. Z předloženého výpisu z bankovního účtu je zřejmé, že žalobce hradil převodem na účet společnosti AKISMETA zveřejněný u správce daně částku shodnou se sjednanou úplatou za dodávku mobilních telefonů. Dále správce daně zakládá pochybnost o dodání zboží společností AKISMETA na tom, že přepravce při dodání neměl CMR list, který však podle vlastních slov správce daně není třeba.
6. Žalovaný v napadeném rozhodnutí nehodnotí situaci jako celek, ale pouze uvádí své námitky k jednotlivým tvrzením žalobce. V rozhodnutí se nezabývá komplexním obrazem situace. Žalobce při obchodování mohl vycházet pouze ze skutečností, které mu byly známy. Nemohl tušit, že by dodavatelem mohl být někdo jiný, nebo že by se měl účastnit na podvodu. Dále žalobce uvádí řadu námitek a odkazů na judikaturu, ze kterých má vyplývat, že se podvodu na DPH neúčastnil.

III. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 7. 2. 2020 nejprve shrnul dosavadní průběh řízení a stručně vysvětlil změnu právního názoru z hodnocení obchodní transakce jako podvodu na DPH tak, jak je provedl správce daně, na vlastní závěr, podle kterého nebylo prokázáno uskutečnění plnění deklarovaným dodavatelem. Dále žalovaný shrnul žalobní námitky a dodal, že setrvává na právním názoru uvedeném v napadeném rozhodnutí.
8. K námitce nesprávného posouzení transakce ve světle žalobcem uvedené judikatury žalovaný uvedl, že odkazovaný rozsudek NSS č. j. 4 Afs 58/2017-78 je v současnosti předmětem rozhodování rozšířeného senátu NSS. Tento rozsudek považuje žalovaný stejně jako předkládající senát NSS za vymykající se dosavadní judikatuře. Právní názor žalovaného o neprokázání dodání zboží deklarovaným dodavatelem není ani v rozporu s uvedenou judikaturou SDEU, neboť žalobcem uvedená judikatura se primárně týká účasti subjektů na daňovém podvodu. Pokud se zvláště jedná o žalobcem odkazovaný rozsudek PPUH Stehcemp, je zde podle žalovaného klíčová skutečnost, že v daném případě se nejednalo o fakticky neexistující subjekt, ale o subjekt, který byl podle práva příslušného členského státu za neexistující pouze považován. Otázka, zda bylo plnění dodáno touto korporací, přitom vůbec nebyla předmětem sporu. Žalovaný konstatuje, že svůj názor opírá též o relevantní judikaturu SDEU, na kterou ve vyjádření odkazuje.
9. K námitce, že žalobce prokázal uskutečnění obchodu a dodání zboží deklarovaným dodavatelem, žalovaný uvedl, že je pravdou, že žalobce předložil v rámci daňové kontroly takové doklady, kterými unesl své prvotní důkazní břemeno. Po doplnění v odvolacím řízení však vznikly pochybnosti, které byly řádně specifikovány a s nimiž byl žalobce seznámen. Deklarovaný dodavatel AKISMETA sídlil na virtuální adrese, novým majitelem a jednatelem byl od 22. 4. 2015 cizí státní příslušník, společnost byla nekontaktní, nespolupracovala se správcem daně, neplnila povinnosti plátce DPH, neboť podala daňové přiznání pouze k 4. čtvrtletí 2012 a 1. čtvrtletí 2013. Následně byla společnosti k 5. 5. 2016 zrušena registrace k DPH. Bývalý jednatel společnosti byl také nekontaktní, jeho výslech se nepovedlo zajistit ani předvedením, dodání zboží od této společnosti tak nebylo možné ověřit. Stejně tak nebylo možné ověřit dodání od deklarovaného přepravce, společnosti GINZA SP. Z o. o., který v rozhodném období nepřiznal žádné intrakomunitární transakce ani tuzemské prodeje, nepodal souhrnné hlášení a pro polskou finanční správu byl nekontaktní. Doklad o přepravě (CMR list) vystavil až na místě po dodání zaměstnanec skladovatele, neboť řidič, který zboží dovezl, u sebe žádný doklad neměl. Souhrn těchto skutečností tak založil pochybnost žalovaného o dodání zboží deklarovaným dodatelem. Vzhledem ke skutečnosti, že deklarovaný dodavatel zdanitelné plnění v přiznání k DPH neuvedl, neodvedl daň a pro nekontaktnost u něj nebylo uskutečnění plnění možné ověřit, vznikla žalovanému legitimní pochybnost. To potvrzuje i judikatura NSS, žalovaný odkazuje na rozsudek ze dne 26. 9. 2012, č. j. 8 Afs 14/2012-61. Žalovaný tak své důkazní břemeno ve smyslu ustanovení § 92 odst. 5 psím. c) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), když uvedl skutečnosti vyvracející věrohodnost žalobcem předložených dokladů. Došlo k přenesení důkazního břemene na žalobce a bylo tedy na něm, aby pochybnosti žalovaného vyvrátil. Na výzvu žalobce žádné nové důkazy nepředložil.
10. K žalobním námitkám souvisejícím s podvodem na DPH žalovaný pouze uvedl, že v rámci odvolacího řízení došlo ke změně právního názoru a podvod na DPH nebyl

důvodem nepřiznání nároku na odpočet daně. Tyto námitky jsou tak podle žalovaného irelevantní. V závěru žalovaný navrhl žalobu zamítnout.

IV. Zjištěný skutkový stav

11. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že správce daně zahájil u žalobce dne 11. 6. 2015 kontrolu na DPH za zdaňovací období říjen 2014. Daňová kontrola byla ukončena dne 8. 3. 2017 doručením zprávy o daňové kontrole. Správce daně v rámci kontroly dospěl k závěru, že žalobce se účastnil na daňovém podvodu, přičemž své účasti si mohl a měl být vědom. Správce daně měl všechna relevantní kritéria za splněná, a proto neuznal žalobci uplatněný nárok na odpočet DPH z plnění od společnosti AKISMETA s. r. o. za nákup mobilních telefonů. Proti dodatečnému platebnímu výměru (odst. 1 rozsudku) podal žalobce odvolání.
12. Žalovaný v odvolacím řízení uložil správci daně doplnit dokazování, s jehož výsledky následně žalobce seznámil. Žalobce následně doplnil své vyjádření. Žalovaný vydal rozhodnutí, které je předmětem tohoto soudního přezkumu.
13. Žalobce jako osoba neusazená v tuzemsku ve smyslu ustanovení § 4 odst. 1 písm. m) zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDPH“) nakoupil od tuzemského dodavatele 460 ks mobilních telefonů iPhone. Podle daňového dokladu měl tyto telefony pořídit od společnosti AKISMETA. K této transakci žalobce doložil kromě daňového dokladu objednávku telefonů, mezinárodní nákladní list, příjemku na sklad, fakturu vydanou žalobcem se slovenským DIČ pro obchodní korporaci DELITEX S. r. o., bankovní výpisy z Tatra banka ohledně platby společnosti AKISMETA a přijetí platby od společnosti DELITEX, daňový doklad od společnosti Transforwarding a. s. za skladování zboží, doklad o úhradě za skladování, daňové přiznání žalobce se slovenským DIČ za říjen 2014, kontrolní výkaz k témuž období, podklady k DPH a emailovou komunikaci jednatele žalobce se svým zástupcem. Na výzvu k prokázání skutečností doplnil žalobce skladové pohyby zboží, seznamy IMEI kódů mobilních telefonů, fotografie krabic s čárovými kódy, automobilu a skladu společnosti Transforwarding, email s objednávkou od odběratelské společnosti DELITEX, kopii dopisu pro DELITEX, kopii čestného prohlášení od DELITEX, kopii technického průkazu vozidel a výpis ze slovenského živnostenského registru.
14. Těmito důkazy podle žalovaného unesl žalobce prvotní důkazní břemeno ve smyslu ustanovení § 92 odst. 3 daňového řádu. Po doplnění důkazů v odvolacím řízení však žalovanému vznikly pochybnosti o tom, zda předmětné plnění bylo dodáno společností AKISMETA. Jednatel této společnosti byl v době obchodování se žalobcem pan M. Č. a dne 22. 4. 2015 byl novým jednatelem jmenován cizí státní příslušník. Dále bylo zjištěno, že společnost sídlí na virtuální adrese a je pro správce daně nekontaktní. Společnost nepodala daňové přiznání k relevantnímu období, z důvodu neplnění povinností jí byla zrušena registrace k DPH. Ani přes opakovanou výzvu správce daně společnost nereagovala, stejně tak nereagoval její bývalý jednatel. Tento se ani přes opakované výzvy správce daně, dožádání a ani pokus o předvedení nedostavil a nemohl tedy být vyslechnut. Z ústního jednání se žalobcem bylo zjištěno, že společnost AKISMETA zajišťovala dopravu na sklad společnosti Transforwarding. Z předloženého CMR listu vyplynulo, že zboží mělo být přepraveno z Prahy do Břeclavi společností GINZA Sp. Z o. o. Z mezinárodního dožádání bylo zjištěno, že společnost GINZA v předmětném období

nepřiznala žádné intrakomunitární transakce, nepodala souhrnné hlášení a polskému správci daně nepředala žádné dokumenty.

15. Dále byla žalovaným provedena svědecký výpověď zaměstnance skladovatele, který uvedl, že pro příjem zboží do skladu musel vystavit CMR list, neboť řidič jej neměl. Údaje o přijatém zboží zaměstnanec uváděl na základě faktické kontroly krabic, o druhu, počtu kusů zboží a názvu firmy se dozvěděl z avíza zaslaného žalobcem. Hmotnost zapsal na základě odhadu. Zaměstnanec od řidiče žádné dokumenty ke zboží neobdržel. Z těchto skutečností vznikly žalovanému pochybnosti o tom, zda byly telefony skutečně dodány právě deklarovaným dodavatelem, tyto pochybnosti pak žádné z žalobcem předložených důkazů nebyly způsobily rozptýlit.

V. Právní posouzení

16. Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
17. Předně soud uvádí, že žalovanému nic nebrání v tom, aby změnil kvalifikaci provedenou správcem daně, shromáždí-li k tomu potřebné důkazy a tyto náležitě vyhodnotí. Námitka, že k závěru o neprokázání plnění, dospěl žalovaný až v odvolacím řízení, tak není důvodná. Žalovaný byl v odvolacím řízení se změnou tohoto názoru náležitě obeznámen a to včetně skutečností, na základě kterých k takové změně žalovaný dospěl. Na tyto nové skutečnosti mu bylo umožněno reagovat a předložit nové důkazy. Soud zde proto neshledává zásah do práv žalobce.
18. Pokud se jedná o odkaz na rozsudek SDEU ve věci PPHU Stehcemp, krajský soud konstatuje, že tento se od nyní projednávané věci odlišuje. Předmětem rozhodnutí SDEU byla předběžná otázka, ve které měl předkládající soud za to, že: *„plnění uvedené na faktuře dotčené v původním řízení nemohou vést ke vzniku nároku na odpočet DPH zaplacené na vstupu, protože i když společnost Finnet byla zapsána v obchodním rejstříku, tato společnost musí být s ohledem na kritéria stanovená právní úpravou dotčenou v původním řízení, považována za subjekt, který ke dni dodání těchto pohonných hmot neexistoval. ... Vzhledem k tomu, že předkládající soud byl toho názoru, že takový neexistující subjekt nemůže ani dodat zboží, ani vystavit fakturu související s takovým dodáním.“* (cit. dne 17. 12. 2020, text dostupný na webové adrese <http://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?language=en&num=C-277/14>). V nyní projednávané věci však existence či neexistence dodavatele žalobce, tedy společnosti AKISMETA, nehraje žádnou roli. Podstatné je, že nad rámec tvrzení o telefonické komunikaci s jednatelem společnosti AKISMETA žalobce nedoložil žádné listiny ani jiné důkazy, ze kterých by obchodní spolupráce těchto společností přímo vyplývala. Takové důkazy pak nemohl i přes prokazatelně vyvinuté úsilí zajistit ani správce daně, neboť společnost AKISMETA je pro něj nekontaktní a stejně tak nebylo možné vyslechnout jejího jednatele. Ve věci, která byla předmětem rozhodnutí SDEU, přitom existovaly doklady o obchodech mezi dvěma dotčenými společnostmi. Na nyní projednávanou věc pak podle zdejšího soudu nelze ani přiléhavě aplikovat rozsudek NSS č. j. 4 Afs 58/2017-78. Tento se totiž v žalobcem citované pasáži (viz odst. 3 tohoto rozsudku) opírá právě o výše uvedený rozsudek SDEU ve věci PPUH Stehcemp, který se, jak bylo výše popsáno, zabývá odlišným případem, než o jaký se jedná v nyní projednávané věci.
19. Pokud žalobce tvrdí, že doložil takové listiny prokazující dodání zboží deklarovaným dodavatelem AKISMETA, krajský soud konstatuje, že tomu není a je proto

nutné dát za pravdu žalovanému. Spolupráci s dodavatelem neprokazuje žádný z dokladů o spolupráci žalobce se skladovatelem Transforwarding a vzhledem ke skutečностям zjištěným z výsledku zaměstnance skladovatele nemůže být takovým důkazem ani předložený CMR list, neboť ten nevznikl dílem společnosti AKISMETA (a ani přepravní společnosti GINZA), ale byl vystaven zaměstnancem skladovatele. Stejný závěr platí i pro doklady o obchodech se společností DELITEX a fotografiích zboží. Skutečnost že zboží existovalo, nebyla navíc žalovaným v napadeném rozhodnutí jakkoliv rozporována. Nebylo pouze prokázáno, zda zboží skutečně dodala společnost AKISMETA. Pokud se jedná o doklad o provedené platbě ve prospěch účtu společnosti AKISMETA, ztotožňuje se krajský soud ze závěrem žalovaného uvedeným v odst. 25 napadeného rozhodnutí. Doklad o platbě prokazuje pouze uskutečnění platby. Nevyplývá z něj, zda zboží bylo dodáno (tato skutečnost v nyní projednávané věci není přitom nijak žalovaným rozporována), a kým bylo dodáno, přičemž právě tato informace je důvodem pro neuznání nároku na odpočet žalobci. Tento závěr vyplývá i z judikatury NSS, soud odkazuje např. na žalovaným zmiňovaný rozsudek ze dne 26. 9. 2012, č. j. 8 Afs 14/2012-61. Takovým důkazem nemůže být ani předložená emailová komunikace a nelze se ani ztotožnit s tvrzením žalobce, že se jí žalovaný nezabýval. Krajský soud k tomuto odkazuje na odst. 26 napadeného rozhodnutí. Nejednalo se totiž o emailovou komunikaci přímo se společností AKISMETA. Žalovaný pak náležitě vyhodnotil i nejasné okolnosti týkající se společnosti GINZA, která měla figurovat jako přepravce. Nekomunikativnost této společnosti byla náležitě zjištěna, společnost nevykazovala intrakomunitární plnění a tvrzené objednání přepravy společností AKISMETA nebylo prokázáno. Řidič společnosti se přitom nijak neprokázal ani u skladovatele (viz informace k CMR listu).

20. K opakovanému namítání, že žalobce uskutečnění dodávky zboží prokázal, soud konstatuje, že o tom, že žalobce obdržel zboží a to následně prodal, není pochyb. Důvodem neuznání nároku na odpočet je skutečnost, že žalobce neprokázal, že zboží bylo dodáno právě společností AKISMETA. Stejně je třeba vyhodnotit i námitku, že uskutečnění dodání zboží je prokázáno účastí skladovatele.
21. K námitkám žalobce týkajícím se účasti na daňovém podvodu se soud zcela ztotožňuje s výše uvedeným názorem žalovaného. Předmětem napadeného rozhodnutí není neuznání nároku na odpočet daně z důvodu účasti na podvodu, nýbrž neprokázání uskutečnění plnění deklarovaným dodavatelem. Tyto námitky tak soud souhrnně považuje za nedůvodné, neboť se nijak netýkají závěrů žalovaného obsažených v napadeném rozhodnutí.
22. Nelze se pak ztotožnit s tvrzením žalobce, že situace nebyla žalovaným hodnocena jako celek a předložené listiny nebyly hodnoceny ve vzájemné souvislosti. Jak je z výše uvedeného patrné, žalovaný zjistil a náležitě prezentoval své pochybnosti o tom, zda plnění bylo skutečně provedeno v souladu s údaji na žalobcem předložených dokladech a dalších listinách. Tyto pochybnosti nebyly žalobcem nijak rozptýleny.
23. Soud na závěr konstatuje, že žalobní námitky se v zásadě shodují s námitkami odvolacími a žalobce netvrdí žádné nové skutečnosti, které by nebyly předmětem odvolacího řízení. NSS v minulosti opakovaně judikoval, že *„je-li rozhodnutí žalovaného důkladné, je z něho zřejmé, proč žalovaný nepovažoval právní argumentaci účastníka řízení za důvodnou a proč jeho odvolací námitky považoval za liché, mylné nebo vyvrácené, shodují-li se žalobní námitky s námitkami odvolacími a nedochází-li krajský soud k jiným závěrům, není*

praktické a ani časově úsporné zdlouhavě a týmiž nebo jinými slovy říkat totéž. Naopak je vhodné správné závěry si přisvojit se souhlasnou poznámkou“ (z rozsudku NSS ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005 – 130, publ. pod č. 1350/2007 Sb. NSS, dostupné z www.nssoud.cz). V nyní projednávané věci přitom byly námitky dostatečně vypořádány již v napadeném rozhodnutí.

VI. Závěr a náklady řízení

24. Vzhledem k výše popsaným skutečnostem nezbylo krajskému soudu, než žalobu v plném rozsahu zamítnout jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému žalovanému nevznikly v řízení žádné náklady přesahující jeho běžnou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 17. prosince 2020

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu